

Alisa Hren

V deželo je prikorakala pomlad, sneg je že zdavnaj pozabljen. V tokratni številki našega časopisa lahko preberete, kako so v šoli v naravi uživali šestošolci in osmošolci ter kaj vse so si ogledali tisti učenci, ki so odpotovali v London. Zadnje strani pa so zapolnjene s pesniškimi poskusi petošolcev in šestošolcev.

Ana Oblak

Dogajalo se je ...

KOPE – šola v naravi

V **ponedeljek**, 23. februarja, je bil za učence 6. in 8. razredov prav poseben dan. Zjutraj smo se odpeljali na Kope, saj je bil začetek šole v naravi. Pot je bila kar zavita in strma, a je bilo vredno čakati.

Ko smo prispeli v Lukov dom, smo odložili kovčke ter oblekli smučarska oblačila. Do smučišča smo se malo sprehodili, potem pa so učitelji smučanja preverili naše smučarske sposobnosti. Ob dvanajstih smo imeli slastno kosilo, po kosilu smo se razvrstili v sobe. Kar kmalu zatem smo odšli na smučišče, kjer smo se razvrstili v skupine glede na smučarsko predznanje. Po smučanju je bilo do večera bolj umirjeno, saj smo počivali v svojih sobah, se igrali in pogovarjali.

Zvečer smo se okrepčali z večerjo in se odpravili na nočni pohod z lučkami ob smučišču Pungart. Po nočnem pohodu je bil čas za posteljo in pogovor o dogodivščinah prvega dne šole v naravi.

V **torek** smo se zbudili v sončno jutro, se oblekli in pojedli zajtrk. Po zajtrku smo se pripravili za smučanje. Na smučišču je bilo zelo lepo in sončno. Imeli smo popolne pogoje za smuko, vmes pa smo si lahko privoščili tudi topel čaj. Po končani smuki je bil čas za kosilo. Popoldne smo izkoristili lepo vreme in pogoje na smučišču in zopet smučali oz. se učili smučati. Po smučanju smo prisluhnili predavanju policista, ki nam je predstavil pravila in kulturo smučanja na smučišču.

Oskar Podkrižnik, 6. b

V **sredo** se je začela tudi moja pustolovščina na Kopah. Ravno v nedeljo (dan pred odhodom) sem dobila vročino. Kako bedno! V ponedeljek sem se zbudila in samo čakala, da mine tista ura, ko se bodo sošolci odpeljali na Kope. Medtem ko so se oni že zabavali na Kopah, sem jaz ležala v postelji in čakala, da nahod mine. A nisem bila edina, doma sta ostali tudi sošolki Eva (v enakem stanju kot jaz) ter Julija (z zlomljeno roko). Na srečo sem se pravočasno pozdravila in se pridružila sošolcem.

Prvi del vožnje se mi je zdel izredno kratek. Z atijem sva imela prižgan radio. Kot po naročilu so bile takrat na sporedu meni same znane pesmi. Opazovala sem okolico in čakala, kdaj se bova začela vzpenjati v hrib. Pot mi je bila znana, saj sva dva tedna nazaj z atijem šla smučat tja gor, da bi si že prej ogledala smučišče. Drugi del vožnje pa se je vlekel. Ves čas sem mislila na Julijo in Evo, ki nista bili zraven. Bilo mi je žal, saj nikomur ne bi privoščila ostati doma, medtem ko se drugi zabavamo. Ampak tudi ta del se je kmalu končal in kočica, v kateri so me pričakovale sošolke, se je hitro približevala. Pogled nanjo je bil vedno bolj jasen in vreme ne bi moglo biti boljše. Ati je poklical učiteljico, ki me je pospremila do naše sobe.

V njej so kot po naročilu čakale vse moje sošolke in mi pomagale pri vselitvi. Kmalu je sledilo smučanje. Mene so kar na začetku dali v eno od skupin in tako se je moja pustolovščina začela. Smučišče je bilo tistega dne izvredno za smučanje. Naša skupina je »obiskala« vse proge. Kdo bi si mislil, da lahko čas tako hitro teče. Mislim, da sem se takrat edina čudila temu, saj so bili ostali že navajeni na urnik. Med smučanjem smo si v koči lahko privoščili tudi topel čaj, ki je bil tam na voljo vsak dan.

Po smučanju smo smučici pustili ob koči, saj nas je zvečer čakala še nočna smuka, ki smo jo težko pričakovali. Po kosilu smo nekaj časa preživeli skupaj po sobah, potem pa smo šli še na pohod. Tudi tokrat je čas izredno hitro minil in nočno smučanje je bilo pred vrati, le še vrnili smo se v dom, pojedli večerjo in oblekli smučarske kombinezone.

Na smučišču je bilo vse temno, le svetilke na progah so svetile. Izredno smo bili veseli, da smo lahko smučali tudi zvečer, saj je delovalo bolj zanimivo. Sledil je le še povratek v sobe in počitek.

V četrtek smo se zbudili z mislijo na večer, ko bomo šli v disko. Pri zajtrku smo bili še malo utrujeni, a nam je le-ta dal nov zagon. Na smučišču so ta dan vladale slabe razmere. Veter je pihal in nas oviral. Včasih nas je malo zanašalo, ampak smo s tem dobili izkušnjo več, kako ujeti ravnotežje na smučeh, medtem ko piha veter. Do kosila smo bili pošteno izmučeni. Moram priznati, da v takem še nisem smučala in da ni najbolj prijetno oz. lahko.

Popoldansko smučanje smo zaradi razmer na smučišču izpustili. Tako smo pridobili več druženja v sobah. Prisluhnilo pa smo tudi predavanju gorskega reševalca, ki je bilo zelo zanimivo. Menim, da smo si zapomnili veliko stvari in spoznali ta naporen, a lep poklic.

Vrnili smo se nazaj v dom, si privoščili malico ter kasneje še večerjo. Nestrpno smo čakali na večerni dogodek, saj je bilo prvič, da smo šli s šolo v diskoteko. Tam smo si lahko privoščili poljubne napitke. Plesali smo v kolonah in sploh se nismo naveličali. Učitelji so porabili kar nekaj časa, da smo doumeli, da se moramo vrniti v dom na nočni počitek.

Prišel je **petek**, nezaželen dan. Kar prehitro je prišel, še posebno zame, ker sem se priključila pozneje. Tudi ta dan smo preskočili smučanje zaradi obupnih razmer. Ponudili so nam možnost, da gremo kljub razmeram smučat, a jaz si je nisem smela privoščiti, sicer bi se hitro pozdravljen prehlad vrnil. Največ časa smo tako preživeli v sobah. Na kosilu smo bili žalostni, saj je bil to naš zadnji obrok. Kmalu nas je že čakal avtobus, ki je bil poln kovčkov, potovalk in smučič. Pot nazaj se je vlekla. Po prihodu v Mozirje se je naša pustolovščina zaključila, a kljub temu sem bila vesela, da sem se vrnila domov.

Neli Kopušar, 6. b

OBISK PLANICE

21. marca smo se športniki zadnje triade odpravili gledat kvalifikacije moških smučarskih skokov v naš največji nordijski center Planica. Vse je verjetno pretresel podatek, da je zbor pred športno dvorano ob petih zjutraj. Ker pa smo bili vsi tako zagreti, ni nihče zamudil niti minute. Pot z avtobusom je bila dolga, ampak presenetljivo glasna ob takšni zgodnji uri. Vmes smo naredili le en krajši postanek za stranišče in prigrizek. Spotoma smo na avtobus pobrali predstavnico Zavarovalnice Triglav, ki nam je omogočila ogled skokov v Planici. Podarila nam je lepe kape in nalepke za na lica, da smo bili pripravljene za navijanje. Na poti ni bilo nikakršnih cestnih zastojev, tudi parkirali smo brez težav.

Ko smo izstopili iz avtobusa, smo dobili bone za hotdodge. Pojedli in popili smo lahko neomejeno količino čaja in krofov. Ko smo se najedli, smo si lahko kaj kupili na stojnicah.

Na treningu smo videli dva padca. K sreči nista bila tako huda, da bi bila potrebna medicinska pomoč. Dve ograji stran od nas so mimo hodili smučarski skakalci. Bili so tako daleč, da nam niso mogli dati petke, so nam pa vsaj pomahali. Ko so skakali naši, smo se vsi navijači drli na ves glas in držali pesti. Vmes pa nam je zastalo srce, ko je padel finski skakalec. Hitro so ga oskrbeli, na srečo se je odzival. V predstavi vseh skakalcev oziroma letalcev, še posebno naših, smo uživali in glasno navijali. Vzdušje je bilo res super, a je vse kar prehitro minilo.

Vožnja nazaj je bila zelo živahna. Peli smo in uživali. Pred športno dvorano v Mozirju smo prispeli okoli štirih popoldne. Upam, da bo naša šola še kdaj izbrana za pot v Planico. To je res nepozabna izkušnja in bi jo moral doživeti vsak Slovenec.

Andraž Tojnko Završnik, 9. b

OTROŠKI PARLAMENT

5. marca smo se učenci, izbrani na šolskem otroškem parlamentu, ob 8.20 odpeljali s kombijem v Gornji Grad kjer je potekal **medobčinski otroški parlament**. Letošnja tema otroškega parlamenta je **DUŠEVNO ZDRAVJE OTROK IN MLADOSTNIKOV**. Ob prihodu so nas lepo sprejeli in razdelili v štiri skupine. Vsako skupino je vodil mentor, ki nam je zastavljal vprašanja na temo duševnega zdravja, na katera smo v skupinah debatirali. Po končani debati je vsaka skupina izdelala plakat na temo svoje skupine. Med urejanjem smo tudi glasovali za dva predstavnika, ki sta zastopala skupino pri predstavitvi in se uvrstila na regijski otroški parlament. Sam sem bil izbran, kar je pomenilo, da sem se uvrstil na regijski parlament. Bil sem zelo vesel, saj sem bil edini, ki se je uvrstil iz OŠ Mozirja. Po malici, ki je sledila delu v skupinah, smo predstavniki vseh štirih skupin predstavljali naše plakate. Po predstavitvah pa smo se poslovili in se odpravili nazaj v šolo.

V četrtek, 14. 3. 2024, sem se z mentorico Silvo Dešman odpravil v Velenje na **regijski otroški parlament**. Na avtobusu so že bili predstavniki zgornjesavinjskih osnovnih šol. Parlament je potekal v vili Rožle v Velenju, kjer so nas pričakali učenci in mentorji še dveh drugih regij. Ob prihodu so nam predstavili, kako bo parlament potekal. Dobili smo tudi listke z imeni in obarvane krogce, ki so nam določali skupino. Po predstavitvi so se skupine odpravile v različne prostore, kjer smo pričeli z debato. Bil sem v skupini, kjer smo se pogovarjali oz. debatirali, kaj sploh duševno zdravje je. Med pogovorom smo izbrali dva, ki sta predstavljala plakat. Bil sem izbran, česar sem bil vesel.

Po malici smo pričeli s predstavitvami. Po vsaki predstavitvi smo argumentirali naše izjave in izjave drugih. Po zadnji predstavitvi pa smo glasovali za predstavnike, ki nas bodo zastopali v državnem parlamentu. Na žalost se nisem uvrstil naprej, a sem vseeno ponosen in vesel, da mi je uspelo priti tako daleč.

Nal Napotnik, 7. b

LONDON

8. marca smo se ob 00.45 zbrali pred športno dvorano in se počasi odpravili proti letališču Marco Polo v Benetkah. Tam smo dobili letalske karte in se odpravili čez kontrolo. Približno dvajset minut čez sedem smo se varno vkrcali na letalo ter vzleteli. Po prihodu na letališče v Londonu smo se z vlakom odpravili proti hotelu, kjer smo odložili prtljago. Zatem smo se čez Millenium Bridge sprehodili do katedrale sv. Pavla. Nato smo se odpravili do muzeja voščenih lutk (Madame Tussauds). V muzeju smo se lahko slikali poleg lutk. Potem pa smo imeli prosti čas v Camden Townu. Večerjali smo v restavraciji The Ice Wharf, po večerji pa smo se počasi odpravili proti hotelu.

Naslednje jutro smo se prebudili in se odpravili na okusen zajtrk v hotelu. Zatem smo šli na potep po mestu. Ogledali smo si Naravoslovni in Tehnični muzej in se sprehodili do Hyde parka, nato pa smo se odpravili še do trgovine z igračkami – Hamleys in na Oxford Street. Zatem smo šli na večerjo v Pizza Hut in se počasi namenili proti hotelu.

Tretji dan smo se prebudili v novo jutro. Kljub slabemu vremenu smo se zjutraj sprehodili do Westminsterске palače, kjer nas je čakal lokalni vodič. Z njim smo se odpravili do Big Bena, šli v Narodno galerijo in do Buckinghamске palače ter si ogledali menjavo straže. Potem pa smo šli še do Greenwicha, kjer poteka začetni poldnevnik. Nato smo se z ladjico odpeljali nazaj proti središču in se sprehodili čez Tower Bridge ter do restavracije na večerjo. Zatem smo se vrnili nazaj v hotel.

Četrty in naš zadnji dan smo začeli z odličnim zajtrkom v hotelu. Potem smo spakirali svoje stvari in jih pustili v hotelu. Odpravili smo se na London Eye, kasneje pa smo v hotelu pobrali prtljago in že smo bili na vlaku do letališča. Na letališču smo šli skozi kontrolo in se počasi vkrcali na letalo. Naše letalo je žal vzletelo z zamudo, saj je bilo neki potnici slabo. Po približno eni uri smo le vzleteli. Ko smo prileteli v Benetke, je bilo že pozno, vendar smo se morali pripeljati še nazaj do Mozirja. Ob 1.20 je avtobus parkiral pred športno dvorano, mi pa smo se odpravili domov.

Hana Slapnik, 8. a

Domišljija ne pozna meja

24.3.2024

DRAGO VESOLJE!

Zakaj nekje v sredini tvojega neobstoječega ogrodja, te posadiljamo jaz, koček tega, kar v vesolju sploh obstaja. Ampak če je tvoje ogrodje neobstoječe, potem jaz poleg vseh ostalih stvari v vesolju ne obstajam. Če pa obstajam, kaj to in mešim? k' stvarni. Pišem ti zato, da ti razkrijem, o čem se mislijo in v rabi poskušaj duši. Jota:

Ko nekaj dosežemo, je to uspeh, uspeh nam potrdilo in potrdilo je kos papirja, kog konimo z umjo, da ohranimo ali konimo obliki naše.

Zakaj to tako cenimo?
Če privedo nimam misel!
Imaj ideje, kako bi to razložili?
Prejmi uokvirjamo in dajmo na majhny vidno mesto.

Ampak zakaj?
Kaznimo se pogledi v realnost.
Tako ponosni smo, da ne vidimo drugega.

Na svetlo zemo samo jaz in moj papir.
Če nimam misel!
Kameto, da bi tako občudovali svoj papir, bi lahko kakšno drugo puščali rivo. Lahko bi občudovali drugega!

Bi občudovanja samega sebe, samo vedno bolj razmišljamo in pri tem misimo nič kritični. Inrogaj huanone "inteligentne" celice. Če, lahko bi kar naštevajo kaj vse je že ne miselno, a tudi to ne bi imelo miselno. Lahko so razstavljamo vedno večjo upražnjajo in vedno pridemo do mešanja. Ne miselno je tudi to, da jaz to pišem, ampak takšen je pač svet.
NESHISELEN VNDAR!

Glavni, ker so mi miselno. Tudi menije zdaj laže. Zepo te posadiljamo tvoj neobstoječi kočeku tebi

Zala Nerič

PS: čeprav smo ne miselno parabilo že enu list papirja

Mladi pesniki

V 5. b-razredu smo se preizkusili v pisanju pesmi. Vsi smo se posvetili hruški in ježu. Preberite in presodite, kako nam je uspelo.

HRUŠKA

Jaz sem mala rumena hruška,
jež me na hrbtu nosi
in potem me nekaj prosi.
Prosi me, če me lahko poje,
a jaz rečem odločen NE!
Ne vem, kaj bi storila.
Bi mu pustila,
da pohrusta me
ali ne?

Živa Zidarn, 5. b

HRUŠKA

Jaz sem hruška debeluška.
Sem rumene barve.
Jež me nosi na bodicah,
pika v stopala.

Jež se zdaj ustavi,
gospoda polža pozdravi.
Mene pa z bodic spusti,
me tam za dolgo zadrži.

Potem pa se ta naš ježek zamoti
in me izpusti po pomoti.

HRUŠKA IN JEŽ

Jaz sem hruška,
na sprehod sem odšla in
na poti ježa srečala.
Res je, da sem malo debela,
ampak ježek je močan.
Na hrbet me je dal,
in skupaj sva odšla.
Bala sem se ga,
da bi kaj naredil mi.
Ampak ježek mi nič naredil ni.
Odkotalila sem se stran
in jo mahnila v nov dan.

Tinkara Marinšek, 5. b

Jaz pa se skotalim,
še preden se zbudim.
Čeprav res sem spala,
poslušajte, to ni šala!
Ježek me je spet pobral
in me iz gozda odpeljal.

O, ti ježek naš!
Zakaj vedno vzameš le nas?
Zakaj ne vzameš jabolk,
ki na voljo so ves čas?

Hana Korošec, 5. b

VESELA HRUŠKA

Jaz sem hruška, vedno vesela,
okrogla, rumena in debela.
Jež me prevaža.
Zakričim: Pazi, garaža!
Jež se prestraši in me pusti
ležati v gozdu še tri cele dni.
Čez tri dni me najde in vpraša:
Kako se lahko hruška tu znajde?
Se opraviči, me pobere,
odpelje na potovanje,
to so moje najlepše sanje.
Se razveselim in se zaposlim.
Majhna in debela,
kaj bi taka hruška lahko počela?
Če bi spet padla,
bi s svojim strahom se spopadla.
Tedaj se oglasi grom!
Nevihta prihaja!
Kaj, že luža nastaja?
Saj je vseeno,
to ni pošteno,
zdaj grem spat,
ne morem več vstat.

Inja Zavolovšek, 5. b

HRUŠKA DEBELUŠKA SE REŠI

Jaz sem hruška debeluška,
skačem sem ter tja,
kdor me rad ima,
lahko me zdaj spozna.

JEŽEK FRANC (rap v narečju)

Jaz sem ježek Franc,
sedim na belanc,
rad pijem, jem in
smučat se še grem.

S prijateljem greva gor,
taj na Golte.
Ko pride pa noč,
greva midva proč, gremo v hotel,
taj na fotel,
pol gremo dou, domou.
Vzamemo kolo,
tk mal za foro.

Moj prijatelj je lisjak,
pravi godrnjak,
jaz pa sem rojak,
tk ku tt lisjak.

**Gašper Degiampietro in
Matija Kocjanc, 5. b**

A ko jež me ulovi,
me zlahka ne izpusti.
Špičaste bodice ima,
kot pribito to velja.

Izpusti me šele v gnezdu
in zaspi na tistem mestu.
Jaz pa hitro skočim ven
in zdrvim v sladki sen.

Neža Fistrič, 5. b

PONESREČEN MOTOR

Jaz sem motor,
vozi me pa Bor,
zaletel sem se v štor,
povzročil umor,
a sodnik je govoril,
da nisem nič kriv.

V mene se zabil je Thor,
ki mel je nov motor,
nesrečo prišel je pogledat Batman,
zraven bil je še Superman.

Peljal sem čez skakalnico,
in padel v staro pralnico.
Tam bila je gospa,
ki mela je dva psa.
Zdaj pa tu živim,
med cotami ležim.

Prišla je avtovleka,
ki imela je dva peka,
pice sta pekla,
oba sta se opekla.

Zdaj pa zelo smrdim,
od znotraj rjavim,
vozi me Tim,
z njim v službo hitim.

Včeraj sem skoraj razpadel,
ker sem tako padel,
luči me bolijo,
ker imam tako čudno dioptrijo,
zdaj zaščito nosim,
da se ne raztrosim.

Matevž Rojs, Matic Fužir, Nejc Slatinek, Anže Kovač, 5. b

NEVIN ŽIVALSKI VRT

Neva, ki nikakor ni reva,
rada prepeva in takrat dobro energijo
seva,
ima doma cel živalski vrt.
Začnimo z njeno najljubšo kobilo Ašo,
ki najraje skoči na pašo,
naslednja je psička Bela,
ki nikakor ni debela,
potem je kužika Biba,
ki ne zgleda kakor riba,
hrčica Lila,
ki je prava sila,
in hrčica Lili,
ki nima niti dve kili.
Potem sta še kobili Arabela in Aurora,
ker je to takšna fora.
Brat Nace, ki ponoči nikoli ne šteje race,
ima še paličnjake in ščurke,
ki pojejo vse murke.

Neva Planovšek, 5. a

AŠA IN NEVA

Aša je kobilica,
je tudi prava sila,
dolgčas ves dan ji je.
Ko pa Neva pripelje se,
dolgčas izgine.
Neva se igra na pašni,
s svojo ljubo Aši.
A ko zapiha veter,
zakliče deček Peter,
da hitro raje noter v hlev,
ker tam je že oblak debel.
Noter gresta, a jima je lepo,
to ostalo v spominu za vedno bo.

Neva Planovšek, 5. a

Z AŠO

Aša je kobila mala,
je pa tudi prava šala,
vsi ob njej se veselijo,
se na vso moč smejiijo,
saj poka prave štose.

Njena mama Arabela korenček reže na
različne kose,
sestrica Aurora z Ašo teka po paši,
super se imata.

Ko pride še ata,
se objamejo
in radi se imajo.

Neva Planovšek, 5. a

MOJA NEDELJA

Ko pozno zbudim se v nedeljo,
takrat privoščim palačinke si z nutelo.
Potlej ura je deset
in moj pes je za sprehod popolnoma nared.

Ob dvanajstih na vrsti je kosilo,
to pomeni, da v kuhinji nekaj dobrega se je zgodilo.
Na mizi se pojavijo nedeljske jedi,
poleg piščanca tudi riž se mi smeji.

Po kosilu napolnjeni trebuhu,
nič več ne razmišljajo o topli juhi.
Na vrsto pride počitek,
za njim pa slasten jabolčen zavitek.

Za vadbo klavirja sem nared,
a v sobi vlada pravi nered.
Oblačila skačejo povsod,
moj klavir pa je pod kupom raznih oblog.

Ko pospravim vso nesnago,
potlej čas je za zabavo.
Na pianino ubrano zaigram,
s tem še drugim polepšam dan.

Eva Bevc Strašek

MOJA NEDELJA

Moja nedelja je dela prost dan,
takrat lahko delam, kar pride mi v plan.
Gledam televizijo, berem in se učim,
ker naslednjega tedna se zelo veselim.
V nedeljo lahko počivam in uživam,
saj me ne skrbi, kaj v šoli se godi.
Ko se stemni, poiščem si film, ki me razvedri.
Zvečer z odejo se pokrijem, sanje pred drugimi skrijem.

Lenart Goličnik, 6. b

MOJA NEDELJA

Zjutraj si oči pomanem
ter zaspano iz postelje vstanem.

Potem si obraz umijem
in en dober čajček spijem.

Zajtrk pojem, grem na svež zrak,
tega ne more si privoščiti vsak.

Zvečer pa prav sladko zaspim
ter se v svet sanj potopim.

Julija Ivanuša, 6. b

MOJA NEDELJA

Moja nedelja je vedno zaspana,
ko pa vstanem in oči si pomanem,
je zelo razigrana.

V nedeljo vedno dolgo spim,
a se kljub temu veliko učim.

Rad gledam TV,
saj na njem je vse.

Ko se s prijatelji dobim,
na novo nogometno igrišče odhitim.

Ko pridem domov, nekaj pojem,
se za šolo pripravim in v posteljo grem.

Ožbej Pesan, 6. b